

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 11. De aduerbijs quibusdam, quæ aliter apud veteres interdum scribebantur, quàm nune solent. Emendatus Ciceronis apud Fabium locus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

de admodum piloso repertus est. Roboris quidam ab
 tix & calliditatis alij esse id argumentum volum.
 ingenti certè calore proficiunt, quo qui abundat
 & robusti esse, & callidi solent. Itaq. eruditus & gra
 diloquus poeta Nonnus libro xxvi. Dionysiacos
 biris populis ait esse cor densis vestitum pilis: sicut
 audacissimos esse, neque vnquam in praeliis me

τοῖς ἐν δυνατείων πικρὰν εἶχες, οἷσι καὶ αὐτῶν
 φεῖται ἀδυσέργων ἐκέρυοντο φθλα σαρβείων.
 τοῖσιν ἐνὶ κερδὶ λάσσαι πείχες, ὧν χάριν αἰεὶ
 ψυχῆς δέρεται ἔχουσι, καὶ οὐ πλώσσουσαν ἐπὶ οὐ.

De aduerbiis quibusdam, que aliter apud veteres
 terdum scribebantur, quam nunc solent. Emendat
 Ciceronis apud Fabium locus.

CAPVT XI.

QUOD nunc perpetuò *istinc* & *illinc* scribimus
 veteres nonnumquam *istim* & *illim* scribere so
 litos constat. Recteq. factū à Petro Victorio est, quod
 in libris Epistolarū Ciceronis, antiquam scripturam
 hac quoq. in parte cum fide representandam putauit
 vt in epistola ad Valeriū: *Qui istim nunc veniunt*, & alij
 locis. Huius autem rei ignoratione deprauatus est Ci
 ceronis locus ex epistolis ad Brutum, qui citatur à Cla
 bio: neque correctus ab eruditis hominibus, qui Ci
 ron fragmenta studiosè collegerunt. Ita enim vnus
 legitur, *Veritus fortasse, ne nos in Catonem nostrum tra
 feramus illinc mali quid: etsi argumentum simile non est.*
 In vetusto autem Fabij codice, qui penes me est, haec
 modo: *Veritus fortasse, ne nos in Catonem nostrum tra
 ferremus illim aliquid: etsi argumentum simile non est.*
 Hoc ne cui leue videatur, moneo alios quoque primò

Ant
 Varian
 I

hæc scriptorum locos eodem modo corruptos esse: quos aut nos ipsi, aut alij quandoque indicabunt.

De Thalete Mileſio hiſtoria elegans.

CAPVT XII.

THALES Mileſius magno vir & ſublimi, vt notum eſt, ingenio fuit: multa que admirabilia cum in alijs diſciplinjs, tum in aſtologia primus excogitauit. Is cum reperiſſet, quam rationem haberet magnitudo Solis ad magnitudinem eius circuli, quem Sol ipſe annuo curſu metitur ac conficit, quoque modo ad Geometrica ſubtilitate demonſtrari poſſet: eam rationem cum Prieniſi quodam, homine & talium rerum curioſo, & diuite ac copioſo communicauit. Qui de acumen Thaletis, & inuenti pulchritudinem admiratus, præmium à ſe illum, quantum vellet, optare inſiſit. Nullum te, inquit, aliud præmium poſco, Thales, niſi, vt ne tibi vnquam huius inuenti gloriam arroges: ſed ſi quando eius alios participes facere volueris, auctorem illius eſſe me perpetuo profitearis. Non igitur contemnunt gloriam ne ſapientiſſimi quidem: nedum nos, qui ſapientes non ſumus, æquo animo ſeramus, ſi quid à nobis interdum, ex quo laus aliqua poſſit exiſtere, animaduerſum eſt, id iniuſte neque impudenter ab alijs occupari.

De quibuſdam locis è primo Rhetoricorum Ariſtoteliſ.

CAPVT XIII.

ARISTOTELES libro primo De arte dicendi, vbi docet nemine ſanæ mentis deliberare de ijs que vno tantum modo euenire poſſunt, qui modò ea talia eſſe exiſtinet: ita loquitur, *οτι οδ τ' αδυνατον αλλως ειναι η εστου, η εχεν εδ εις βουλας ται, επος ισολαμβάνων:* vbi putat optimus interpres, eum complecti tria tempora. & certè tria verba, quibus vitur, facile id ali-

X 2 cui

Mureti
Lectiones
11
28